

norsk

Nr. 6

FILATELISTISK TIDSSKRIFT

N.K. nr. 293

4-blokk.

JUNI 1958

PRIS KR. 1,50

Pene samlinger.

SVEITS: 2 albumsider med noen virkelig gode og fine «Rayons», 7 «sittende Helvetia» (silketråder) inkl. 2 Rp. grå og 1 Frc. (gul silketråd), et bra utvalg av «sittende Helvetia», *tagget*, foruten de gode blågrønne portomerker 20, 50 og 500 c. (tilsammen 52 merker). Pris: Kr. 320.00.

DANMARK: Et bra utvalg fra og med 1854 og utover (AFA nr. 3 utover til nyere tid) på lager.

BELGIA og HOLLAND: Godt utvalg av alle utgaver fra og med de første til og med de senere års.

Hvis De, sommeren til tross, skulle ønske å fylle noen «huller» i Deres samling, vennligst skriv og oppgi Deres ønsker til:

D. M. WOLFF

(M. S. Wilson)

9, Jessel Mansions, Queen's Club Gardens,
London W. 14, England.

(Korrespondanse: engelsk, tysk og fransk)

— ALLE NORSKE FRIMERKER —

kjøpes kontant. *Innkjøpsliste* desbr. 1957 over brukte og ubrukte frimerker samt førstedagsbrev sendes mot 50 øre i ubrukte frimerker.

ANTON HOLMBOE

Frimerker en gros

Prof. Dahls gt. 53 B, Oslo - Telef. 55 12 25

Medlem av Norsk Frimerkehandlerforening

Godt utvalg

i norske og skandinaviske frimerker.
Pakker fra alle land.

Albums - Kataloger - Rekvisita etc.

S. D. MELBYE

Frimerkeforretning

Universitetsgaten 11 - Oslo

Medlem Norsk Frimerkehandler Forening

PRISLISTE OVER NORSKE FRIMERKER

— november 1957 —

utgitt av Norsk Frimerkehandlerforening
til salgs i alle frimerkeforretninger

Pris kr. 1.00 + porto 20 øre.

Fullständig nyhetstjänst

doch endast engros till handlare och föreningar. Snabba och pålitliga leveranser till humana kurser. Byte mot norska nyheter eller leverans mot postförskott.

A.B. Frimärken

Kungsgatan 55, Stockholm, Sverige.
Skandinaviens största nyhetsservice
av frimärken till återförsäljare.

BRUNO BIANCHI

26, Rue du Contamines,
Genève — Sveits.

Eneste spesialist på nordiske merker i Sveits.

Spesialtilbud SKANDINAVIA, klassiske og moderne rariteter, enkeltmerker og serier:

Pris: 90 øre i frimerker.

En gullgrube for samlere og handlere.
Engros-tilbud Skandinavia, Sveits m. fl., enkeltverdier og sett-pris:

90 øre.

FLAA, GOL 59, KVINDERHED, NORD-HEIMSUND, SAND I SENJEN, SØRTJOS o. fl. enringstempler på røde merker kjøpes.

H. Bugge, Drammen.

HAR DE HULLER I SAMLINGEN,

saa send mig Deres Mancoliste. De faar omg. Tilbud evt. Mærker til Paaseende med fuld Retur-Ret. Rimelige Priser.

ELOF NIELSEN — Vejlevej 32, Horsens, Danmark.

Norsk Filatelistisk Tidsskrift

(UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND)

REDAKTØR (editor): BJØRN MELBYE — POSTBOKS 875 — OSLO

FORRETNINGSFØRER (manager): O.R.SAKFØRER LEIV A. BRECKE — TORVGT. 1 — OSLO

Tidsskriftet sendes alle samlere tilsluttet Norsk Filatelistforbund.

Abonnement } Innenlands kr. 12,00 pr. år
(subscription) } Uten » » 15,00 » »

Annonseprisene er: $\frac{1}{1}$ side (page) kr. 150,00 pr. gang (§ 21,50) — (sv. kr. 109,00) — (d. kr. 150,00) — (£ 7,10,—).
The Advertising $\frac{1}{2}$ » » » 80,00 » » (§ 11,50) — (» » 58,00) — (» » 80,00) — (» 4,00,—).
Rates are $\frac{1}{4}$ » » » 50,00 » » (§ 7,25) — (» » 36,00) — (» » 50,00) — (» 2,10,—).
 $\frac{1}{8}$ » » » 30,00 » » (§ 4,30) — (» » 21,75) — (» » 30,00) — (» 1,10,—).
 $\frac{1}{16}$ » » » 20,00 » » (§ 2,95) — (» » 14,30) — (» » 20,00) — (» 1,00,—).

Samlerannonser: (for medlemmer av forbundsklubber og faste abonnenter) kr. 1,00 pr. linje, minimum kr. 5,00 (omfatter ikke annonser angående salg av merker, samlinger og rekvisita). Bare forskuddsbetalte samlerannonser blir tatt inn.

Tidsskriftet utkommer 11 ganger i året, den 15. i hver måned. Dobbeltnr. juli/august sendes ut 15. august.

Annonser må være forretningsførerens i hende senest den 1. i den måned bladet sendes ut.

Forbundets postgironummer er: 69268 — Bankgironummer er: F 8299 B/179

NR. 6	JUNI 1958	17 ÅRG.
-------	-----------	---------

INNHOOLD

Frontsiden	89	Norgeskatalogen nr. 53 pl. VII	93
En albumside	90	Nyheter	97
Norge nr. 1 med «L/S» på helt brev	90	Fra alle 4 verdenshjørner	101
Fredø	92	Utstillinger	102
Sensasjon	92	Meddelelser fra forbundet	103
Opplagstall for Nordkapp IV	92	Møtereferater	103

Frontsiden.

Det er et merke av forholdsvis ny dato som har æren av å pryde frontsiden denne gang, nemlig NK nr. 293, 10 øre «hvit V», som det i alminnelighet kalles. I h. h. t. Norgeskatalogen ble merket utgitt 18. august 1941 i et opplag av 480 000 stk., hvilket må sies å være et meget beskjedent opplag, og kanskje særlig for et automatmerke. Likevel er merket i ubrukt tilstand ingen sjeldenhet (se Norgeskatalogens notering), så det kan nok trygt sies at «populært» var nok ikke merket den gang det hadde frankeringsgyldighet.

Som kjent var merket å få bare i ruller. Rullene var på 500 merker. Den største sammenhengende vertikale stripe man således kan få, blir da en på 500 stk. (!), mens det altså

ikke har vært mulig hittil, å skaffe til veie så meget som ett eneste horisontalt par, for ikke å snakke om en 4-blokk, som vist på frontsiden.

Norgeskatalogen sier ingenting om fremstillingsmåten hva disse rullene angår, men alle har selvsagt vært på det rene med at merket måtte ha vært trykt i ark, som igjen ble revet opp i strimler og satt sammen. Merket et jo tagget på alle fire sider. Men bortsett fra noen enkelte kanskje, har det hittil sikkert ikke vært kjent at arkene disse rullene ble laget av, var på 500 merker! Nå vet man altså det, og man vet også at Postverket inntil for nylig, hadde igjen på lager, intakt, et slikt helark, men at dette nå er redusert til litt

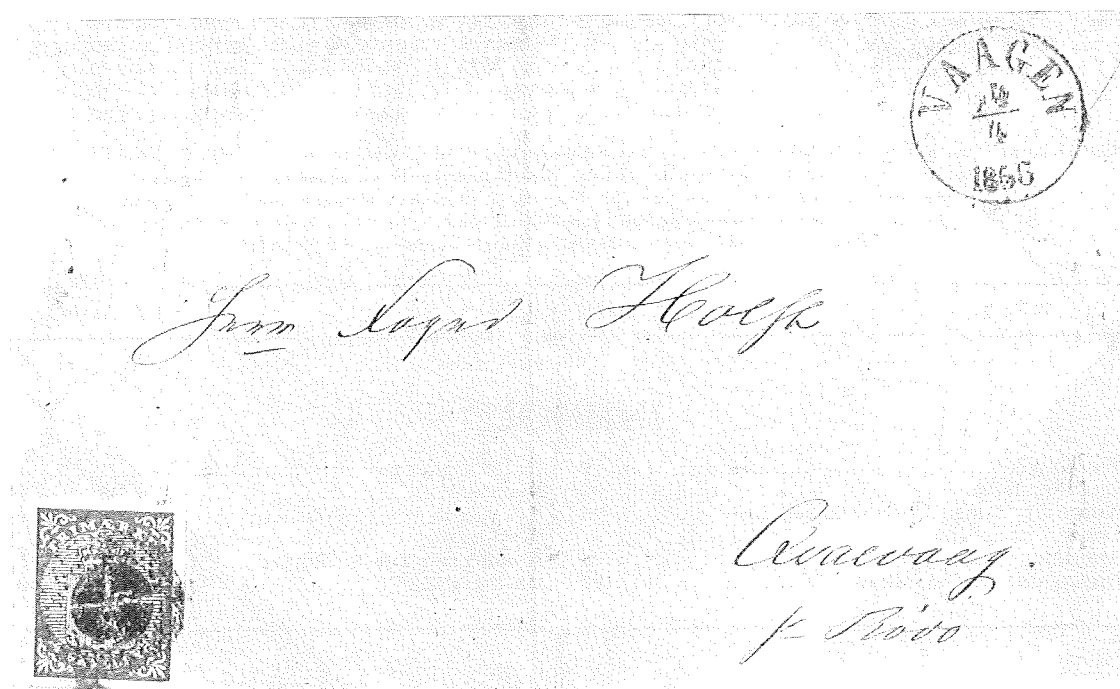
under 400. Og årsaken hertil er at Postmuseet bl. a. som vederlag i en større bytteforretning, fikk tillatelse til å gi vedkommende det byttet med en blokk, kan man vel si, på 100 merker. Den gjengitte 4-blokk stammer fra denne blokken, og gjengis med eierens elskverdige tillatelse.

Hvilken skjebne denne avrevne stor-blokken vil få, er det i øyeblikket ikke mulig å ha noen formening om, men ett er ganske sikkert: Enkelstykker og *vertikale* par vil eieren neppe befatte seg med å selge, iallfall ikke til

Norgeskatalogens pris!! Derimot vil sannsynligheten tale for at stor-blokken vil bli delt opp i 4-blokker (og kanskje horisontale par) av hensyn til de mange spesialsamlere. For en spesialsamler som har satt seg som mål å få Norge komplett, også hva par og blokker angår, kan ikke godt overse et slikt objekt. Og til syvende og sist får man være glad til at blokken ikke lar seg skaffe stemplet — heldigvis!

Red.

Nr. 1 med L/S på helt brev.

I dr. D. Vigelands, Arendal, spesialsamling Norge nr. 1, har vi også funnet det ovenfor gjengitte objekt. Man vil se at brevet også bærer stemplet VAAGEN (i grønt) datert 14/4-56. Objektet gjengis med eierens elsk-

verdige tillatelse, og i den hensikt atter en gang å minne om at mysteriet med dette stempel enda ikke er løst. Tro om ikke løsningen er mer enkel enn den som hittil er lansert!

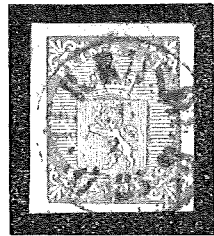
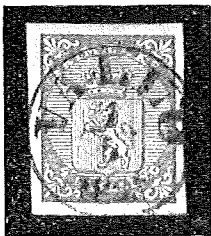
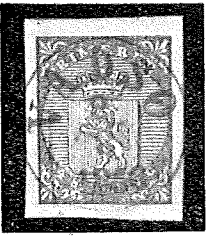
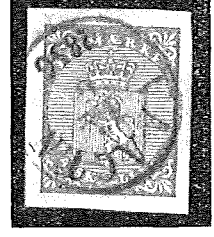
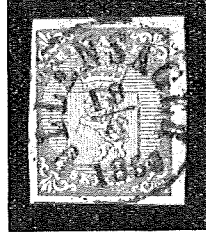
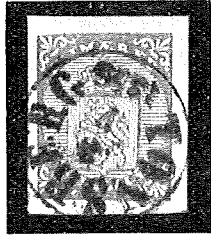
Red.

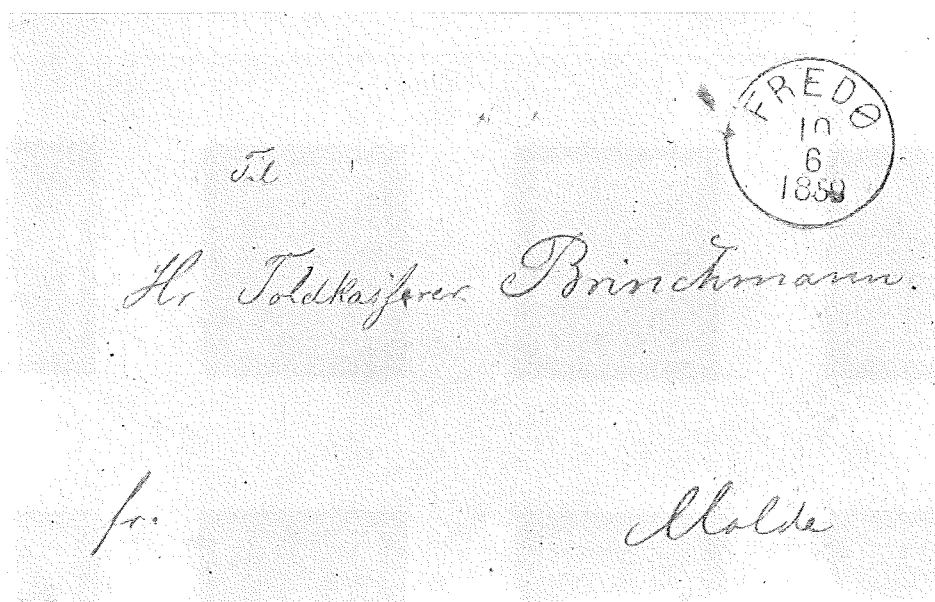
En albumside.

På neste side gjengis med elskverdig imøtekommenhet fra eierens, dr. D. Vigeland, Arendal, side, en albumside fra hans samling av Norge nr. 1. Selv om noen av stemplene er kjent, og også gjengitt tidligere her i tidskriftet, inneholder siden alt i alt så mange sjeldne og unike stempler, at jeg syntes den fortjente å bli vist fram for leserne. Stemp-

lene er, regnet fra venstre ovenfra og nedover, som følger: Tvedestrand, Tønsberg, Ullensager, Vaagen, Vadsø (grønt), Vallø, Vardal (blå), Øster-Riisøer, Bergen 58A, Vadsø 58A, Hougsund, Mosvigen og Surendal. Samtlige de tre siste i stenskrift 59. I sannhet en bra tilvekst til stempelkatalogen og særtrykket.

Red.

Fredø.

Ovenfor gjengis et klart og tydelig stempel *Fredø* 10/6-1859 på helt brev. Stemplet er i stenskrift og svart farge (rundt, diameter ca. 22,5 mm). Om *Fredø* leser vi i stempelkatalogen (side 143 og 144) at dette er gravert og utsendt, men hittil (1951) ikke funnet brukt. Etter navnet er ellers tilføyd i parentes: Gravørstempel i Postmuseet.

De faktiske forhold er pr. i dag: 1 eksemplar av stemplet *Fredø* med datoangivelse 17/2-1860, befinner seg som utklipp i Postmuseet. Videre kjennes *Fredø* håndskrevet med datoangivelse 17/3-1860 og 26/10-1860. Og til slutt: Gravørstemplet fins ikke lenger i Postmuseet. Det ovenfor gjengitte eksemplar skulle da være den tidligst kjente avstemp-

ling, samt videre bevise ektheten av det eksemplar som befinner seg i Postmuseet. Stemplene er helt like nemlig.

I h. h. t. stempelkatalogen fikk *Fredø* stempel i 1859, hvilket da også er bevist. Ellers er stempelkatalogen ikke helt enig med seg selv hva nedleggelsen angår, på side 6 sies det 31/3-67 nemlig, mot 1/3-67 på side 14. Nå, en måned fra eller til spiller formodentlig liten rolle i dette tilfelle, men derimot kunne det være artig å vite hva som har hendt med stemplet etter februar 1860? Ødelagt, mistet — eller hva? Fins det noen som kan gi flere opplysninger om dette stemplet?

Dagens objekt gjengis med eierens, ing. *Graarud*, Oslo, elskverdige tillatelse. *Red.*

Sensasjon.

Det velkjente engelske firma Stanley Gibbons har i sitt husorgan: «Gibbons Stamp Monthly» for mars d. å. kunngjort følgende nye priser for *Norge* nr. 1: £ 70 for ubrukt — og £ 8 for brukte eksemplarer! Litt av en endring *oppad*, får'n si!! Siden bare én pris er nevnt for brukt, må vel det tydes derhen at denne gjelder for dårligste avstempeling (altså riststempel).

Red.

Opplagstall for Nordkapp IV.

Postverkets Frimerkesalg til Samlere har elskverdiggst meddelt at opplagstallene for *Nordkapp IV* er som følger:

N.K. nr. 415 — 20 + 10 øre: 270 000
N.K. nr. 416 — 30 + 15 øre: 288 000
N.K. nr. 417 — 55 + 25 øre: 213 000

Vi takker for opplysningene.

Red.

NORGESKATALOGEN NR. 53 PLATE VII

Forarbeid til Håndboken.

Av Herbert Mowinckel.

(Forts. fra nr. 3/58, side 44.)

Først retting av et par trykkfeil i nr. 3, 1958: Side 44 sp. 1, 4. og 12. linje står 1957. Skal være 1951.

XII Oppgraveringen.

Jeg innleder dette kapitlet med noen supplerende ord til teksten til fig. 7 (hefte 3 for 1955 s. 50).

Under det fortsatte arbeidet med denne platen har jeg stadig holdt øye med klisjeene 44, 45 og 47 i fig. 7 (nr. 3 for 1955 side 50), men det har ikke lyktes meg å finne merker som svarer til disse klisjeene. I Caspersens studiesamling, som er et av grunnlagene for min oppfatning av platen, finnes ikke merker fra de tre klisjeene. Istedenfor dem har studiesamlingen merker fra resp. fig. 13, 14 og 15 (nevnte hefte side 55—56).

Jeg har ved nærmere ettersyn funnet å måtte innrømme nr. 44 og 45 et par mindre oppgraveringer, nemlig en videreføring av konturlinjen i pannebåndet slik at den er ført ner i høyre innerside av båndet med en liten buelinje, hvorved rundingen blir bedre antydnet, og derhos en kort videreføring av tutenes øvre kontur innover mot høyre, mens den i originalstemplet ender nærmest med retning nedad, — svakt høyregående. Dette blir da de to nr.'s atkomst til de oppgraverte merkers laug. Fig. 15's atkomst er innrømmet før.

Under disse omstendighetene må jeg anse nr. 44, 45 og 47 i fig. 7 som mystifikasjoner inntil de oppgraveringene disse klisjene viser, kan påvises på merker. Inntil da må jeg overlate deres plasser (nr.) til resp. fig. 13, 14 og 15. Derved blir plassen for nr. 100 ledig, men den skal få sin nye innehaver i det følgende. Jeg har nemlig funnet enda noen oppgraveringer siden artikkelen i hefte 3 for 1955 ble skrevet.

I hefte nr. 7/10 for 1955, s. 197, er jeg kommet til oppgr. nr. 108. I hefte 6 for 1956, s. 101 nederst, vil man finne oppgr. nr. 109.

Siden den gangen har jeg funnet en oppgr. «ft. 5», som kjennes lett fra andre oppgr. «ft. 5» på: at av de fire perlene i midtre kronbøyle er de to midterste sammenvokset, og at av høyre bøyles 7 perler finnes de to nederste til venstre for «tornen» på bøylene; de er noe avlange i formen. Den nest siste ligger en

ubetydelighet høyere i terrenget enn den siste. Disse kjennetegnene skulle utelukke forveksling. Jeg anser denne «ft. 5» for å være en kamuflert ft. 1. Den mangler nemlig alternativet: avrundingen oppe til venstre i E i ØRE, som karkataeriserer ft. 4. Denne nye oppgr. «ft. 5» kan tre inn som nr. 100. — La det også være nevnt at dette merket har 6 konsentriske buer nede i sjaltstykket mot vanlig 5 (videreføring av den øvre tynne konturen).

Videre har jeg funnet noen flere, som jeg nettopp har til observasjon.

Av g. 2 er tidligere redegjort for 20 oppgraveringer (hefte 7/10 for 1955 s. 198—199).

Vedk. nr. 19 kan jeg tilføye som kjennetegn at øvre rammelinje mot v. hjørne er forholdsvis tykk og mot h. hjørne forholdsvis tynn.

Vedk. nr. 20 likeså at merket — i noen tilfelle iallfall — har et smalt, oppadgående hakk i øvre ramme helt inne ved v. hjørne. «Særkjenne plf. 7,» nevnte sted s. 199 sp. 1 linje 5, er trykkfeil for plf. 5, hvilket interesserte bes rette.

Jeg tilføyer her videre senere funnet oppgr. 21. På det nærmeste samme oppgraving om tuten som foregående. Merket er for øvrig kjennbart på en liten forhøyning på ø. ramme mellom R og G.

I kap. III har jeg imøtegått en formodning om 3 trykningsperioder. Caspersen nevner i sin for øvrig meget korte kommentar til studiesamlingen at der har vært *minst* tre oppgraveringsperioder. Han har ingen nærmere forklaring. Et antall slike perioder på 3 kan stemme med min tidligere opplysning om 1) oppgraveringer i første trykningsperiode, 2) stigning i tallet på oppgraveringer under den delen av trykningen som korresponderer med avstempling i desember 1893 (første måned av annen trykningsperiode) og 3) do. med avstempling i 1894. At fortsatt stemplingsteling kan gi grunnlag for oppdeling av 1) i f. eks. to perioder, er ikke utelukket. Så det kan vel hende at C. på sett og vis har rett. Men jeg er mest tilbøyelig til å mene at det eneste sikre periodeskilte er stansen mellom første og annen trykningsperiode. Økning behøver ikke bety skille.

Hva jeg ellers har kunnet finne ut om oppgravingen ved stemplingsundersøkelser er at flg. oppgravinger kan ses å være skjedd i første trykningsperiode:

G. 1: Nr. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 13, 17, 18, 19, 27, 28, 34, 35, 47, 52, 53, 56, 57, 59, 60, 62, 64, 65, 69, 71, 72, 74, 77, 80, 82, 86, 91 og 92. Naturligvis kan der være flere. De nevnte utgjør 36 stk.

G. 2: Nr. 2, 4, 8, 10—17, 20 og 21. Tils. 13. Også her kan være flere.

De tidligere gjengitte avbildningene av oppgravingene viser at oppgravingen gjelder kronen og/eller hornet. I kronen kan den gjelde bøyene, stjernene, forsiringen under stjernene eller skyggelegningen under pannebåndet. I hornet gjelder oppgravingen sjallstykkets konsentriske linjer og/eller tuten, særlig dens venstre kontur.

Om forskjellige av disse oppgravingene kan man gjøre forskjellige betraktninger gjeldende.

Hva nå for det første kronebøylene angår, så vil det ses at disse er oppgravert enten med tvertgående streker eller med perler. Sammenlikner man disse to formene, får man temmelig fort det inntrykket at strekene må være den eldste formen av disse to. For strekene er opplagt et klosset og primitivt eksperiment, mens perlene for det meste vitner om rutine og sikkerhet. Man kan støtte dette inntrykket ved å minne om at originalstemplet hadde strek-forsiring i bøyene, og det måtte jo være et eksempel til etterfølgelse. Stemplingsdata motsier denne tankegangen — dessverre. «Dessverre» fordi den er så naturlig at den fortjener bekreftelse. Hva den altså ikke har fått.

Tilsvarende kan man tenke at stjerneoppgravingen forteller om et sent stadium, fordi pl. VIII presenterer seg med saftige stjerneoppgravinger. Heller ikke dette bekreftes av stemplene.

Men de kraftigste stjerneoppgravingene i pl. VII da! Skulle ikke de høre til siste fase? Der er følgende av dem: Nr. 30, 75 og 83—90. (Caspersens illustrasjoner, gjengitt s. 46 f.f. for 1955 gir ikke helt adekvat beskjed.) Nr. 86 har jeg sett stemplet svarende til første trykningsperiode, ikke de andre. Men unn-taket er nok til at jeg motsies av kjensgjernningene også her.

Altså skuffelse på skuffelse.

Av andre oppgravinger som henleder oppmerksomheten på seg, vil man merke seg den grove konturoppgravingen rundt sjallstykket. Den fins bare på g. 2 (nr. 2 og 8 og nr. 10—17 og 19—21.) Det fins med stem-

pel så tidlig at det må være på det rene at den er gjort under oppsettingen av platen. Man kan også si det slik: Dersom den var gjort *etter* at platen var ferdig, og kanskje tatt i bruk, hvilken mystisk makt kan det da ha vært som lot gravingen falle bare på g. 2 — så fåtalling som den er? Vi ser da heller ikke noengang «svulsten» (som er platefeilen) uten konturoppgravingen.

Oppgravingen av de konsentriske linjene i sjallstykket kan ved sin noe ujevne form antyde tidlig oppgraving. Stemplingen støtter ikke dette. Rundtføringen om hele sjallstykket av den ytterste linjen, som fra først av bare fører langs overkanten av sjallstykket, synes etter stempler å dømme å høre til siste trykningsperiode. Vurderingsmaterialet har imidlertid vært knapt.

Et spesielt forhold ved perleoppgravingen i kronebøylene skal jeg nevne. Det er på det rene at denne formen skriver seg fra tiden *etter* ibruktakingen. Hvordan kan det da ha seg at den bare fins på g. 1? Jeg har ikke annet å si til dette enn at det etter en rent skjematisk sannsynlighetsberegning ikke skulle falle mer enn en 5—6 stykker av de 48 perleoppgravingene på g. 2, og at det da skulle være tankemessig forsvarlig å si at alle 48 har slompet til å falle på g. 1. G.2 skulle også være litt gardert ved at den ikke fins i randblokker. Man må på den andre siden være på det rene med at g. 2 ikke var *kvalitetsmes-*sig beskyttet mot oppgravingen.

Der er mengder av merker i pl. VII som har en bare delvis konturoppgraving om tuten — fra bunnfeltet og et stykke oppover. Caspersen har ikke regnet dette som oppgraving. Det tyder på at han har ment at denne gravityren er gjort før platen ble tatt i bruk. Stemplinger understøtter en slik mening.

Jellestad hadde satt opp prøver på denne gravityren i sitt materiell under alle fellings-typene g. 1, derimot ikke under g. 2. Men den forekommer også der — bare noe sjeldnere.

Et par oppgravinger skal få sin særlige omtale.

Nr. 47 (fig. 15). Oppgravingen er etter mitt skjønn gjort før trykningen tok til. Oppgr. 47 er relativt alminnelig, er ofte stemplet på merker fra første periode og er kombinert med plf. 25, som jeg for min del ikke har sett på merket *uten* oppgravingen. Denne, som fins i kronen, er helt egenartet. Av stjernene er det bare de to ytterste som er oppgravert, og formen på denne oppgravingen avviker fra den vanlige. Av kronebøylene er det bare den midterste som er oppgravert — med en enkelt tykk, loddrett strek, tykk

og klosset. Finner man ft. 3 plf. 25 uten oppgraving, har man funnet et sjeldent merke. Jeg tror ikke man finner det.

Så har vi nr. 92. Høyre stjerne er oppgravert i sin venstre side etter samme metode som de to stjernene i nr. 47. Tiden for denne oppgraveringen på nr. 92 og oppgraveringen på nr. 47 skulle derfor formodes å være den samme. Den tykke linjen på oversiden av sjallstykket går på nr. 92 litt lenger nedover enn vanlig og har samme tykkelse helt mot slutten. Det er med disse trekkene C. har merket — og tegningen av det — i studiesamlingen. Slik fins merket også ofte med stempel fra første trykningsperiode (10/8-93 er det tidligste jeg har sett). C. synes ikke å ha vært oppmerksom på at merket også fins med den tynne øverste konturlinjen ført helt rundt sjallstykket. Slik har jeg sett merket stemplet bare fra annen trykningsperiode. Den tykke konturlinjen har her fått den vanlige tilspisete avslutningen. Det lille 1-tallet er alltid mer eller mindre misdannet, stundom slik at det har fått en veritabel oppstrek. Av klisje 92 i fig. 12, side 55 i nr. 3 for 1955, vil interesserte kunne se at midtre stjerne har et tilheng i høyre side. Jeg har oppfattet dette som en skadefeil og ble overbevist i så måte da jeg i sin tid støtte på en oppgr. 92 der tilhengen var fikset opp til to perler. Å lage perler av stjernestrålene var jo vanlig oppgraverings-teknikk. Selv om den ytterste av de to (den lengst til høyre av dem) blir overflødig og uvedkommende, var operasjonen som helhet en absolutt forbedring av skaden. Med dette har vi eksempel på oppgraving i tre etapper på samme merke: Først den à la nr. 47, så rundføring av den tynne konturlinjen om hele sjallstykket, og til slutt den nevnte fiksingen av tilhengen. Merket var stemplet i september 1894. Det er således grunn til å tro at siste etappe i oppgraveringen er foretatt da pl. VII var helt på hellingen.

Jeg vil også nevne at jeg har støtt på en ft. 1 plf. 8 hvor kronebøylene og stjernene, særlig de to til høyre, bærer tydelig preg av oppgraving, men klisjeen har vært så nedslitt at oppgraveringen er ikke så god å identifisere. Gjennom platefeilen har man likevel peiling på den. Noen oppgraving av ft. 1 plf. 8 er der ikke i C.s studiesamling. Oppgraveringen er således sannsynligvis sjelden, og interesserte bør derfor holde øynene åpne for den.

Til slutt i dette kapitlet vil jeg antyde følgende som et apropos til de foran nevnte skuffelsene m. h. t. tiden for de resp. oppgraveringsformer: Årsaken til skuffelsen *kan* være

den, at knapp tid i forbindelse med sterkt oppgraveringsbehov kan ha gjort det formålstjenlig for trykkeriet å sette mer enn *en* mann på oppgraveringsarbeidet. Oppgraveringene gir eksempel både på utmerket faglig arbeid og på temmelig amatørmessig sådant, og det ligger da nær å tenke på f. eks. to mann på jobben samtidig: En kan ha syslet med f. eks. perleoppgraving samtidig som den andre kan ha slavet med strekoppgraveringen.

XIII. Prisene.

Jeg nevner først, som et godt holdepunkt for de etterfølgende prisantydningene, at jeg mener at Norgeskatalogens priser på pl. VII, g. 1 og g. 2, er rimelige og står i riktig forhold til hverandre. En viss atkomst til et skjønn i så måte får man jo nok etter en så inngående kontakt med et stort og representativt materiell som dette arbeidet har gitt meg anledning til å få.

Jeg har før nevnt at jeg anser «ft. 6» for å være meget sjeldnere enn g. 2. Foranlediget ved det har vel en og annen tenkt at da burde i grunnen «ft. 6» ha hatt sin egen prinansettelse i katalogen. Jeg gir «en og annen» medhold.

En såvidt eksklusiv og egenartet representant for platen, som dertil har vært vanvyr-det med titulaturen «fellingstype», mens den min santen er en oppgraving, og en temmelig egenartet sådan, ettersom oppgraveringen hadde det særegne formålet å gjøre den til stamfar for reserver i en situasjon da slike var en utpreget mangelvare, kort sagt: som hos H. C. Andersen ville ha gjort en strålende karriere — en slik representant bør da sannelig forunnes en plass i Norgeskatalogen. Dette være min tributt til dette unikum blant norske frimerker!

Prisene skal jeg snart komme tilbake til.

Jeg gjør imidlertid en omgående bevegelse — om Norgeskatalogens nr. 24 og 25.

De oppgraverte merkene under disse to nummerne, som alle er individuelt forskjellige, er flere enn de ikke oppgraverte. Disse siste er også forskjellige, men bare gruppevis, etter typer. Det er naturligvis lettere å få de 12 typene representert i en samling enn å få alle oppgraveringene representert. Likevel er disse siste billigere enn de førstnevnte uten oppgraving. Fornøyet tilfelle! Som passer meg personlig godt, idet jeg nytter ethvert høve til å komplettere oppgraveringene. Typene har jeg naturligvis for lengst.

Forholdet mellom antall oppgraverte og

ikke oppgraverte i en plate 53 VII er vel omtrent noe liknende som i nr. 24 og 25. Og oppgraverte pl. VII g. 1 skulle vel da følgelig ligge på litt under 10 øre! Men katalogen har 10 kroner. Fornøyet tilfelle! Som passer meg personlig svært godt — som innehaver av Caspersens studiesamling.

Jeg er naturligvis klar over at dette er å sette tingene litt på spissen ettersom de to oppgraveringsformene ikke er helt sammenliknbare.

Når jeg nå engang først vil ytre meg om prisen på oppgr. 53 pl. VII under så vanskelige premisser, gjør jeg like godt rent bord og rydder unna disse så vanskelige, hvoretter jeg etablerer nye, som jeg tror vil passe bra: Den store mengden av oppgraveringer og disses meget forskjellige evner til å gjøre inntrykk på beskueren, gjør det opportunt å erakte at prisen bør være proporsjonal med oppgraveringsens egenskap som blikkfanger.

Erfaringsmessig sjeldne oppgraveringer bør derhos også bedømmes etter sjeldenheten.

Som et propos til dette siste skal jeg nevne at i det materiellet jeg har hatt utlånt, var en arbeidsbok med oppstilling av prøver på de resp. oppgraveringer g 1 — boken stammet øyensynlig fra Caspersen. Der var liten forskjell i antall av de resp. nummer, og tallet for hvert nr. var overraskende stort. Sier jeg gjennomsnittlig omlag 20 for hvert, tror jeg å ha mine ord i behold. «Ft. 6» manglet i denne oppstillingen. En tallmessig kontrast til denne nevnte oppstillingen må en tro at mine tilleggsnummer (99 f.f.) blir — ut fra det faktum at C. ikke har funnet dem. Men disse oppgravingene er stort sett lite iøynefallende. Jeg nevner ett enkelt unntak, nr. 107, hvor det bare er midtre stjerne som er oppgravert. Dette merket er helt alene om denne formen og bør påskjønnnes deretter.

Men så var det dette med rent bord!

Av de 110 oppgravingene g. 1 er der ca. 30 som er særlig gode blikkfangere. Resten kan deles på iøynefallende og lite synlige. Den andre av disse tre gruppene kan passende beholde katalogens nåværende pris. Den første bør ikke låses ubetinget fast, men bør for de beste, d. e. de mest markskrikereske, kunne nå opp iallfall i det dobbelte, mens de lite synlige kan nøye seg med et forholdsvis beskjedent tillegg på grunnprisen.

Oppgr. «ft. 6» må få en særvurdering. Denne forbedrete ft. 1, som den er, forekommer oppgravert 6 ganger: Nr. 27, 44, 45, 49, 79 og 94. I to av disse tilfellene opptrer den i oppgraveringsens fulle pontifikalier, nemlig nr. 27 og 79. Nr. 44 og 45 er som nevnt under

forrige kapitel bare svakt oppgravert. Nr. 49 og 94 har fått stjernene temmelig likt oppgravert — om enn ikke iøynefallende, så likevel tydelig. Nr. 94 har forresten også oppgraving om tuten, hva klisjeen *ikke* viser (fig. 12 s. 55 i nr. 3 for 1955).

Et indisium på sjeldenhetsgraden for «ft. 6» gir følgende telling: På 198 objekter sammenhengende merker, bestående av tils. 776 ekeltmerker, falt 96 stk. på g. 2 og 10 stk. på «ft. 6» — resten naturligvis på g. 1. Dette gir en forekomst «ft. 6» på omlag $1\frac{1}{3}$ %. Samtidig gir det en forekomst g. 2 på ca. 11 %, hvilket står så noenlunde bra til den prosenten jeg kom til før etter en liknende telling, nemlig ca. 9 %. Samtidig viser tellingen at «ft. 6» i det nevnte materiell er omtrent 8 ganger så sjelden som g. 2. Det bemerkes for øvrig at oppgr. 27 er sett stemplet med datum svarende til første trykningsperiode.

Vurdert fra katalogprisen på g. 2 skulle foranstående gi en pris på 12 kroner for en ordinær «ft. 6».

Regnestykket er vel kanskje ikke bindende, men det bør i hvert fall være veiledende for grunnprisen «ft. 6», som så for sitt vedkommende ikke bør vesentlig forhøyes for å gi prisen på oppgr. 44 og 45 (de to svakeste). Jfr. «et beskjedent tillegg» for de andre svakest oppgravertes vedkommende. Nr. 79 bør komme i en pris som ganske markert ligger over prisen på de omlag 30 sterkest oppgraverte g. 1. Nr. 27 ikke langt unna og 49 og 94 bør finne sitt prisleie noe under nr. 27.

For så å komme til g. 2 bør de som ble oppgravert allerede før platen ble tatt i bruk, nemlig nr. 2, 8, 10—17 og 19—21, nøye seg med et tillegg til katalogprisen g. 2 på kanskje et par kroner. Herfra dog et avgjort unntak: Oppgr. 16, svulsten ytre, *med 2 celler*. Den er meget sjelden.

Oppgravingene 3, 4, 5 og 6 er utpregete blikkfangere og bør ligge et passende trinn over sine kolleger av g. 1.

Nr. 1, 7 og 9 har karakteristiske oppgraveringer av sjallstykket og bør få sin plass i forhold til mellomgruppen g. 1.

I en noe annen retning har dette arbeidet vendt mine personlige liebhaverier: Tenk om en kunne ha noen striper og blokker som gjorde nord i arkene landfast med sør, og øst med vest! Da var det deilig . . .

Betraktningene i dette kapitel anbefales katalogkomiteen til overveiing.

Interesserte bør notere som slutt på artikkelen i hefte 7/10 for 1955 s. 199 en henvisning til tilføyelsen i hefte 6 for 1956 s. 101, nederst, om oppgr. 88 og 109.

(Forts. side 99.)

nyheter

Norden.

NORGE:

Postverkets Frimerkesalg til Samlere har den 12. mai 1958 meddelt:

Følgende frimerker, tjenestemerker, frimerkehefter og postale helsaker er utkommet:

Frimerker.

Type: Kong Olav V, 25 øre lysegrønn.

Tjenestemerker.

Type: Off. Sak. 80 øre brun.

Frimerkehefter.

Løpenummer 9. 10 øre, 15 øre (posthorn) og 40 øre (Kong Haakon VII). Pris kr. 6.50.

Løpenummer 10. 10 øre, 15 øre (posthorn) og 40 øre (Kong Olav V). Pris kr. 6.50.

Postale helsaker.

Brevkort. Løpenummer 53. 25 øre lysegrønn. Type Kong Olav V.

Utenfor Norden.

AUSTRALIA:

The Postmaster-General (Mr. Davidson) opplyser at det f. o. m. 30. april d. å. vil være til salgs ved The Philatelic Bureau, Melbourne, og Philatelic Sales Sections i Sidney, Brisbane, Adelaide, Perth og Hobarth, frimerkehefter som inneholder frimerker fra *Nauru*, *Norfolk Island*, *Papua* og *New Guinea*. Hvert hefte vil inneholde frimerker av den regulære kurserende utgaven i de respektive teritorier, tilsammen 44 forskjellige merker. Hvert hefte vil koste £ 1.7.6. I samsvar med gjeldende praksis, vil heftene ikke inneholde minnemerker.

BAHRAIN:

Av Jambore-utgaven ble det solgt som følger: 21/2 d.: 167.754 — 4d.: 161.783 — 1/3: 158.208 stk.

Utgaven antas å bli etterspurt — opplyser *Philatelic Magazine*.

CANADA:

Som før meldt skulle det i anledning av British Columbias 100 års jubileum bli utgitt et minnemerke. Merket forelå 8. mai d. å. i verdien 5 c. grønn. Motivet er en gullgraver i arbeid med å vaske gull. Opplag: 20 000 000.

CEYLON:

Crown Agents meddeler at 5, 15, 30 og 75 c. samt 1 r. er bestilt og vil bli trykt i de samme motiver som de nå kurserende. Forskjellen blir at teksten på merkene i den nye trykning blir på *Sinhalese*, som nå er det offisielle språk på Ceylon.

Det er også planlagt et sett til minne om nasjonale helter, opplyser *Stamps*.

EGYPT:

En ny verdie i den såkalte *Farao*-serie foreligger. 3 mill. lys brun. Foreligger også med påtrykket: *Palestine* i rødt. Motiv: prinsesse *Nofret* (4. dynasti).

ENGLAND:

Jamboreeutgaven ble solgt i følgende opplag: 21/2 d.: 137 235 286 — 4d.: 9 318 477 — 1/3: 3 820 478 stk.

Det vil nok bli spørsmål etter den høyeste verdien til komplette sett.

FORENTE NASJONER:

Opplagene for 3 og 8 c. Central Hall, var henholdsvis 5 og 4 mill. 2. juni d. å. forelå et 8 c. merke i den ordinære bruksserie. Motiv: FN's segl.

FORENTE STATER:

12. juni forelå minnemerket for George Mason og 25. juni foreligger minnemerket for broen over Mackinac streket.

FRANKRIKE:

I anledning av utstillingen i Brussel ble det den 12. og 14. april d. å. utgitt et minnemerke i verdien 35 frc. grønn, blå og brun. Ark à 50 stk. Tagget 13. Ytterligere 4 av motsandsbevegelsens helter er blitt minnet ved utgivelse av 4 merker den 19. og 21. april d. å. Verdiene er som følger:

8 frc. brunsvart og fiolett (Jean Cavailles født i 1903 og skutt ved Arras i begynnelsen av 1944).

12 frc. mørk grønn og lys blå (Fred Scamaroni, født i 1914. Tok sitt eget liv i fengselssellen etter å ha vært torturert).

15 frc. grå og brun (Simone Michel-Lévy (kvinne) født i 1906 og hengt i Flossenburgerleiren den 13. april 1945).

20 frc. ultramatin og reseda (Jaques Bingen, født i 1908 døde under tortur i 1944, uten å ha røbet noe om motstandsbevegelsen).

26. og 28. april d. å. ble det utgitt de tradisjonelle *sportsmerker* med motiver fra de forskjellige nasjonale sportsgrener. Verdiene er:

12 frc. rød og sepia (balspill), 15 frc. grønn, blå og bronsjegrønn. (brytning med stang ombord i båt), 18 frc. grønn og sepia (bueskyting) samt 25 frc. brun og himmelblå (bretagnisk brytning).

GHANA:

Landet fortsetter — som før spådd — med stadige nye utgaver, og det er ikke mye igjen av verdien av den forsikring som ble gitt for noen tid siden, at noen «flom» av merker, som enkelte tidsskrift «enstemmig» hadde spådd (nermest i ond hensikt fikk man inntrykk av) var det overhodet ikke tale om. Utenom den nye kurserende serien som vil komme, var det bare planlagt 1 — én serie — til minne om ettårsdagen for landets selvstendighet. Siden den gangen har vi da fått Black Star linjens minneserie, provisorier og nå sist i anledning av konferansen i Acra: atter en minneserie på 4 verdier. Et enkelt merke er det ikke lenger tale om, hverken her eller andre steder forøvrig, og det må helst være minst én à to verdier med høye pålydender. Acrakonferanse-utgaven består av 4 verdier: 21/2 d. rød, gul og svart — 3 d. grønn, brun, gul og svart — 1/— blå, oransje, gul og svart samt 2/6 lilla, oransje, gul og svart.

HOLLAND:

Sommermerkene i år består av 5 verdier som alle viser forskjellige nasjonaldrakter fra Holland. Merkene som forelå 28. april d. å. er som følger:

4 + 4 ct. blå, drakt som bæres på øya Walcheren (av kvinner).

6 + 4 ct. gul, drakt som bæres på øya Marken (av gutter under 5 år).

8 + 4 ct. rød, drakt som bæres i Scheveningen (av kvinner).

12 + 9 ct. brun, drakt som bæres på Friesland (av kvinner).

30 + 9 ct. fiolett, drakt som bæres i Volendam (av kvinner).

5 forskjellige kunstnere har stått for utarbeidelsen av motivene.

Merkestørrelsen er 24,25 × 31,55 mm. Kamtagget 12½ × 12. Papiret er uten vannmerke. Merkene er til salgs ved *The Netherlands Philatelic Service, Den Haag*, til pålydende fl. 0,90 = USA dol. 0,24 (= 1,80 kr.) porto inkl., inntil 21. juni d. å. Merkene kan nyttes til frankering til 1. januar 1960, får vi opplyst av *Nederlandsche P. T. T.*

Europamerkene for H.s vedkommende vil i år bestå av 2 verdier, nemlig 12 ct. rødbrun og 30 ct. blå, og motivet er en stilisert due på toppen av en E.

Merkene vil foreligge 13. september d. å.

INDIA:

18. april d. å. forelå et merke i verdien 15 n.p. lys brun, til minne om dr. D. K. Karve. K. er særlig kjent for sitt sosiale arbeid og sitt arbeid for å gi kvinnene adgang til høyere utdanning.

Merkene er trykt i ark à 42 stk. Tagging: 14.

ITALIA:

I anledning av 100 årsdagen for åpenbaringen i Lourdes i Frankrike har Italia den 16. april d. å. utgitt en minneserie på 2 verdier, 15 l. lillerosa og 60 l. blå. Merkenes som er trykt på hvit papir med vannmerke *stjerner*, er tagget 14 med billedstørrelse 24×40 mm. De har frankeringsgyldighet til 1. januar 1960.

JUGOSLAVIA:

Til den 7. kommunistiske portikongress ble det 22. april d. å. utgitt et minnemerke i verdien 15 d.

24. april d. å. ble det i de største byene i J. tatt i bruk frimerkeautomater. I den anledning er det utgitt frimerker med bare 2-sidig perforering.

LUXEMBURG:

I anledning av den 10. internasjonale utstilling, er det utgitt et minnemerke i verdien 2 frc.

MALAYISKE FEDERASJON:

Crown Agents opplyser at salget av 10 c. frimerket, utgitt i anledning av federasjonens uavhengighetsdag, var: 11 765 142 stk.

MUSCAT OG DUBAI:

Antall solgt av Jamboreutgaven var som følger: 21/2 d.: 155 041 — 4 d.: 154 705 — 1/3: 154 080.

Serien spås en god fremtid.

PAKISTAN:

I anledning av 20 års dagen for poeten Iqbals død, ble det 21. april d. å. utgitt en minneserie på 3 verdier: 11/2 a., 2 a. og 14 a. Serien vil være til salgs bare i 6 måneder. Denne serien er den første i Pakistans historie som er trykt i fotografvyr.

PAPUA — NEW GUINEA:

2. juni d. å. ble det utgitt 4 nye verdier i den kursierende serien. Verdiene er: 4 d., 7 d., 1/7 og 5/—.

POLEN:

En serie på 5 verdier som viser gamle rådhus ble utgitt 29. mars d. å. Verdiene er: 20 gr. grønn, 40 gr. brun, 60 gr. blå, 2,10 zl. rødbrun og 2,50 zl. fiolett.

En serie på 5 verdier, flerfarvet, som gjengir forskjellige arter av polske fisker, ble utgitt 22. april d. å. Verdiene er:

40 gr. gul, blå og mørk blå, *Lucioperca Lucioperca* L.

60 gr. lys blå, lys grønn og svartblå, *Salmo Salar* L.
2,10 zl. gul, lys blå, grønn og svartblå, *Esox Lucius* L.
2,50 gr. lys grønn, fiolett og blåsvart, *Salmo Trutta* M. Fario L.

6,40 gr. brun, grønn, svartblå og rød, *Thymallus Thymallus* L.

Merkene som kan bestilles ved ARS Polona, Foreign Trade Enterprise, Philatelic Departement, Warszawa, koster ubr. henholdsvis USA dol. 0,24 og 0,50 pr. sett. Stemplede eksemplarer, såkalte *Cancelled to order* (CTO), koster halvparten, opplyser *Ars Polona*.

QATAR:

Antall solgt av Jamboreutgaven er: 21/2 d.: 162 046 — 4 d.: 161 468 — 1/3: 156 085 stk.

Også en serie med fremtid.

TYSKLAND (VEST):

100 års dagen for Frankfurter Zoo, 7. mai d. å., ble minnet med et frimerke i verdien 10 Pfg.

BERLIN:

Den siste verdien i brukserien, 3 DM. forelå 26. april d. å.

TYSKLAND (ØST):

De såkalte Zille-merker i verdiene 10 Pfg. grønn og grå samt 20 Pfg. rød og grå foreligger.

VATIKANET:

Det meldes at serien som ble sendt ut i anledning av 100-årsdagen for underet i Lourdes, ble en stor «suksess», og at den nå blir rasjonert med høyden 5 sett pr. person.

I anledning utstillingen i Brussel, er det utgitt en serie på 4 verdier: 35, 60, 100 og 300 l. + et miniatyrark! *Stamps* vet å berette at det har vært stor ståhei fra handlernes side, da det ryktes at serien ville foreligge i bare 100 000 stk. og miniatyrarket i bare 10 000 stk. Det skal ha vært gjort henvendelser til Vatikanet for å få dette omgjort til større opplag.

Det er videre ventet en serie på 4 verdier i anledning av 200-årsdagen for Antonio Canovas fødsel.

WEST INDIAN FEDERATION:

22. april d. å. forelå den tidligere annonserte minneserie for denne federasjon, Barbados unntatt. For B.s vedkommende var utgivelsesdagen den 23. april d. å. Federasjonen som består av 10 territorier: Antigua, Barbados, Dominica, Jamaica, Grenada, Monserat, St. Kitts-Newis-Anguilla, St. Lucia, St. Vincent og Trinidad og Tobago, har hver 3 merker, slik at minnesettet komplett består av 30 forskjellige merker. Motivet er det samme for alle territoriene.

ØSTERRIKE:

5. mai d. å. forelå et minnemerke i verdien 1,50 Sh. svartblå, i anledning av *morsdagen*. Merket hadde frankeringsgyldighet først fra 8. mai d. å. Merkestørrelse $29,8 \times 38,5$ mm. Ark à 50 stk. Kamtagget $14\frac{1}{4} \times 13\frac{3}{4}$.

NORGESKATALOGEN NR. 53 PLATE VII

(Forts. fra side 96.)

Likeså inntegne som plf. 16 g. 2 et smalt skrått brudd i nedre venstre hjørne — fra hjørne til krok — på fig. 25 i hefte for 1956 s. 74.

Ennvidere inntegne som plf. 23 ft. 2 g. 1 i nr. 4 for 1956, s. 59 sammenhengende F og R ved at R har fått en «antikva-spiss» oppe t. v. som forbinder — eller stundom bare nesten forbinder — R med F.

På grunn av at dette mitt arbeide bygger på Caspersens systematikk i hans studiesamling av 53 pl. VII, har jeg hele arbeidet igjen-
nom brukt hans betegnelser «ft. 5» og «ft. 6»,
skjønt disse betegnelsene er villedende og der-
for bør utgå av det filatelistiske språket.

«Ft. 5» bør benevnes enten som «ft. 1 uten
hakk» eller «ft. 4 uten vanlig kj.tegn». Og
«ft. 6» bør benevnes som «ft. 1 med oppgr.
ving 6».

Etterskrift.

Jeg er ikke fagmann på området filateli.
Anmodningen om å skrive avsnittene om nr.
53 pl. VII og VIII for håndboken, ev. som
forarbeid til denne, kom derfor overraskende
på meg, og min første reaksjon var at jeg opp-
levde en ufrivillig spøk.

Når jeg likevel kom til å påta meg opp-
gaven, husker jeg at en av grunnene hertil
var at Jellestads materiell, som den gangen
befant seg i Oslo, ble tilsagt meg stilt til dis-
posisjon. Jeg ventet meg nemlig meget av det
materiellet, og det viste seg også å bli det
mest rikholdige noen enkelt kunne by. Tenk
å kunne få skue inn i et sånt Kanaan! En
medvirkende årsak må det også ha vært at
min bevissthet var ganske ubelemret av spesi-
elle krav til retningslinjer, program eller plan.
Hovedkomiteen stilte ingen slike krav.

Jellestads spesialarbeid om rekonstruksjonen
av pl. IV av nr. 53 og hans artikler senere om
fellings- og trykningsteknikk og om de
grunnleggende elementene i diverse nr. av 20-
millimeteren, hadde derhos etter hvert vekket
min interesse for problemene om rekonstruk-
sjon, og dette er det i grunnen som har be-
stemt *disposisjonen* i dette arbeidet.

Jeg beklager at arbeidet er blitt så omfat-
tende og har lagt beslag på så mye plass, men
for det første mener jeg det er prinsipielt rett
å legge fram alle premisser i arbeidet av denne
slags — som et kontrollmiddel —, og for det
andre: siden materiellet strakk til bare til en
høyst begrenset rekonstruksjon, måtte alle
premisser fram også for å gjøre det mulig for
andre å *fortsette* arbeidet istedenfor å gjøre *det
bele om igjen*. At jeg har falt for fristelsen
stundom til en ikke altfor nøktern stil, har
heller ikke gjort produktet kortere.

Imidlertid er der et annen forhold ved
arbeidet jeg gjerne vil ha omtalt. Man vil ha
lagt merke til at jeg så å si på alle punkter har
kommet i kontrast til den så ofte omtalte

artikkelen i N.F.T. for 1951 s. 212 f.f. Artikkelen påberoper seg Jellestad som kilde for de fremlagte synsmåtene. Jeg kan bekrefte at dette stemmer med virkeligheten. Når så er, må det synes merkelig at jeg som temmelig fersk i materien kan ha dradd Jellestad i tvil. Hertil vil jeg si: Jellestads materiell var fyldig nok til å kunne gi ideer. Men derfra er et stykke til sikre konklusjoner. Han har selv brukt uttrykk som at han «visstnok» måtte «revidere» sin oppfatning av tilblivelsen av pl. VII, eller at han «øyner» nye ting. Disse uttrykkene skriver seg fra våren 1950. Uttrykkene tyder på at han på den tiden ennå ikke hadde studert sitt materiell helt inngående eller kanskje har funnet det utilstrekkelig for sikre slutninger. Jeg er tilbøyelig til å tro at hans arbeid med platen enda var på et forberedende stadium, og at han selv ikke ville offentliggjort sine tanker om emnet på det tidspunktet. Jeg bebreider likevel ingenlunde forfatteren av omtalte artikkel at han offentliggjorde hva han hadde fra Jellestad. For det første har jeg sett vedkommende korrespondanse, og derav framgikk ikke noe forbehold. Og for mitt eget vedkommende må jeg si at tanken om at Jellestad ikke selv ville offentliggjort sine ideer, den oppsto først hos meg etter at jeg hadde gjort inngående studier av hans materiell.

Til slutt retter jeg min beste takk til alle som har lånt meg materiell. Alle utlånene, store eller små, har sin andel i de slutningene jeg er kommet til. Mange takk!

Bergen i mai 1958.

Herbert Mowinckel.

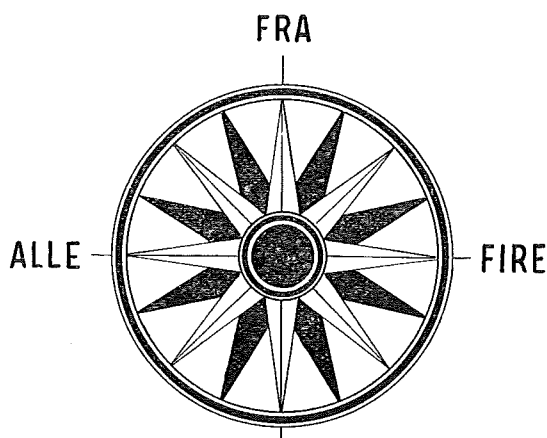
Jeg ønsker å komme i forbindelse med norsk samler. Korresp. på tysk. Send mankoliste.

Paul Kotsis, Mester - U 57, Budapest IX, Ungarn.

Nyere Norges-merker byttes mot eldre samt mot Finnland, Island og Sverige. Basis «Afa».

Knut Olsen, Endregaardsbakken 6, Bergen.

Norska (och danska) FN-stämplade kuvert eller aerogram önskas köpa, enstaka eller parti. Även ostämplade och stämplade serier av Svanar. — Offert till *Martin Boström* (SFT 3944), Örebro 4, Sverige.

VERDENSHJØRNER

Denne spalten har i noen tid vært «ute av bildet», og ærlig talt hadde jeg ikke tenkt meg å innstifte den igjen. Men etter diverse henstillinger herom, føler jeg meg forpliktet til å innføre den igjen. Jeg håper bare at det vil være mulig å kunne skaffe nok og interessant stoff til hvert nummer, slik at den virkelig kan bli en fast bestanddel av bladet.

Auksjonsfirmaet H. R. Harmer, New York, som for tiden omsetter bl. a. den berømte Caspary-samling, meddeler 31. mars d. å. etter at salg nr. 13 av Casparys samling var tilendebrakt, følgende: «Under salg 13 av Casparys samling, passerte totalbeløpet rekorden for hva der hittil er oppnådd ved salg av kunst ved auksjon i USA. At en frimerkesamling har formådd å passere en samling av kunst bestående av bøker, manuskripter, malerier og møbler, holder vi for å være litt av en historisk begivenhet.»

Siden vi snakker om Casparys samling kan opplyses at hans samling nå, etter salg 13, har utbrakt 2 537 422 U.S.-dollar (ca. 18 mill. n. kr.). Den var på forhånd kalkulert til ca. 3 mill. dollar, men man heller nå til den oppfatning at den nok vil utbringe mer. Salg 13 omfattet merker fra bl. a. Østerrike, Russland, Portugal, Spania, gammeltyske stater, italienske stater m. fl. Auksjonens «big piece» var den unike, brukte 12-blokk av 6 kreutzer (Merkur-typen) av 1851-56-utgaven, avismerker Østerrike, hvorav denne er den eneste kjente. *Mercury Stamp Co.* fikk tilslaget for 15 000 dollar!

Jeg glemte for øvrig å tilføye ovenfor at den tidligere rekord for kunst var 2 536 663 dollar oppnådd ved auksjon over *Robert Hoes* kunstsamling.

I forbindelse med utgivelsen av *sommermerkene* har det nederlandske postvesen utgitt en liten brosjyre i blå, gul og svart farge, som illustrerer frimerkene samtidig som den beskriver de forskjellige drakter og egnene de skriver seg fra. Brosjyren er gratis og fås tilsendt på forlangende. Adressen finner De under Nederland i nyhetsspalten. Brosjyren er vel verd å skrive etter!

Under sorteringen av sine innkjøp av israelske merker, fant en herr *Schiff*, *New York*, ved nærmere ettersyn, at han hadde fått et par 4-blokker av 30 prutta av Handelsmarine-utgaven, som hadde følgende mangler: I den ene blokken, som var en hjørneblokk fra øvre høyre hjørne, manglet de to merkene i nederste rad, delvis full farge og skipets navn. I den andre blokken, som var en hjørneblokk fra nedre høyre hjørne, manglet de to merkene i øverste rad, en del av masten samt verdiagivelsen. Det er ikke vanskelig å spå i dette tilfelle!

Det er jo en kjent sak at Israels merker har hatt en rent ut sagt eventyrlig etterspørsel med derav følgende prisstigning. Fra kompetent hold meldes imidlertid nå at de har sett *sine beste dager!* Årsaken er bl. a. den at det ikke er mulig å få greie på de endelige opplagstall for de enkelte utgaver, sies det. Hvordan det nå enn vil gå med disse merker, er saken den at Israels merker har fått to à tre meget skarpe konkurrenter i bl. a. Cambodias, *Viet-Nams* og for ikke å snakke om *Ryukyu Islands* merker! For de av leserne som ikke måtte være særlig kjent på de kanter disse øyene ligger, kan opplyses at de er en øygruppe beliggende mellom Japan og Formosa. Øygruppen skiller Det øst-kinesiske hav fra Stillehavet. Øyene tilhørte Japan inntil USA okkuperte dem i 1945. De har et flateinnhold på ca. 921 sq. mi. med ca. 700 000 innbyggere. Hovedstaden heter *Naba* og ligger på *Okinawa*, som jo er godt nok kjent fra siste krig. Japan gjør for øvrig krav på å få øyene tilbake. De er nå under amerikansk administrasjon, men har ellers en slags halv selvstyreform.

Foruten de nevnte konkurrenter ligger land som *Laos* og *Ghana* i kjølvannet. De nevnte forhold gjør seg da særlig gjeldende i USA, som antagelig er den største konsument i verden også av frimerker. Ingen forundring at det ene land etter det andre skaffer seg generalagenter i bl. a. *New York*. Det siste var Sveits som valgte *Jacques Minkus* (leder av 15 frimerke- og myntforretninger samt en

av de største frimerkerekvisita-forretninger i USA) som sjef for The Swiss Philatelic Agency in America, Inc. (Adr. 115 West 30th Street, New York 1, N.Y., for den som måtte være interessert.)

*

For oss her hjemme på bjerget kan det kanskje være litt av en tilfredsstillelse (og kanskje stolthet) av og til å kunne lese litt om norske merker i utenlandsk frimerkepresse. Det hender ikke ofte hverken i den europeiske eller den amerikanske pressen, men som sagt det kan da hende, som en gang i 1957 da jeg i *Stamps* leste et innlegg om 50 ø. V med vannmerke. Vedkommende ga en vurdering av dette merket fra Norge, og konkluderte med at den nåværende prisen er ca. 8—9 dollar., *men den burde være høyere*. Så hvis De kan få kjøpt merket til *denne pris: KJØP! Kjøp også hvis det blir forlangt 12—14 dollar pr. stk. for merket!* Vedkommende må være særs godt inne i norske frimerkeforhold, for det er ingen tvil om at dette er et *meget* sjeldent merke, særlig brukt. Men man bør være forsiktig ved kjøp av merket, som vedkommende også bemerket. Kjøp ikke med mindre det er *garantert ekte!*

For øvrig har seg sett omtalt 15 ø. *Wings for Norway* som en «passende sideline» for en spesialsamler på Canada. Etter dette vil jeg foreslå for leserne å ta fatt på Canada som en passende «sideline» hvis man spesialsamler Norge! Og start i dag, for Canadas merker er blitt *oppdaget*, og da er det snart forbi med de gode gamle dager med «hyggelige» priser, som en skrev i et brev her forleden.

*

Som en avslutning på denne spalten skal jeg tillate meg å gi leserne noen få tips. Det står jo fritt å ta hensyn til dem, og for ordens skyld vil jeg bemerke at enhver form for investering eller spekulasjon som måtte bli gjort på basis av disse, naturligvis skjer for vedkommendes egen regning. Og dermed til saken.

Det er en kjent sak at de gamle utgaver fra de sør-amerikanske stater er i stadig stigning, dels p. g. a. spesialsamlere i USA, og dels p. g. a. den økende interesse i de sør-amerikanske statene selv for deres egne merker. Det lønner seg altså å ta vare på disse enda noen tid om man har noen.

Hellas utga for noen tid siden en lang serie viet sin handelsmarine. Den høyeste verdien i denne serien som var på 5 dr., hadde et opplag på bare 125 000 stk. Den ble utsolgt allerede første dagen etter noen timer, og er nå ikke å oppdrive alene. Da

skip på frimerker har vist seg å være et særlig søkt tema for motivsamlere, og dem er det mange av i dag, bør det tas under overveieelse å gjemme godt på denne serien. Har man den ikke, tør det være klokt å anskaffe seg den til den pris som måtte bli forlangt.

Av nyere norske merker vil jeg anbefale at man sikrer seg NK nr. 433, 40 ø. fiolett, kong Haakon, ubr., NK nr. 419 og 425, begge 20-øringer, samt 442 alt ubrukt, om de enda er å få. Og dobbelt pådydende for NK nr. 441 ubr., kunne jeg tenke meg ville være bra investering, om merket lar seg kjøpe til denne pris. Sannsynligheten taler for at kr. 1—1,25 vil være forlangendet — og det er merket antagelig også verdt i dag!

Red.

Utstillinger.

Det er kanskje i tidligste laget å annonsere en frimerkeutstilling, internasjonal sådan, som ikke skal finne sted før i slutten av mai 1959, men da meldinger om denne utstillingen, som blir benevnt «INTERPOSTA 1959», allerede er begynt å strømme inn, finner jeg det riktigst av hensyn til både arrangører og eventuelle deltakere herfra, å offentliggjøre det som foreligger.

Fra arrangementskomiteen foreligger følgende opplysninger:

I et tidsrom av mer enn 20 år har det ikke vært holdt noen internasjonal frimerkeutstilling i Tyskland. Derfor ble «INTERPOSTA» planlagt avholdt i Hamburg i tiden 22.—31. mai 1959.

Utstillingen vil finne sted i Hamburgs sentrum, i den prektige utstillingspark «Planten und Blomen» (i utstillingslokalene der). Arrangør er Bund Deutscher Philatelisten e.V. eter samtykke fra F.I.P. (Fédération Internationale de Philatelie), som også vil holde sin kongress der under utstillingen.

Foranledningen til «INTERPOSTA 1959» er 100-årsdagen for Hansa-byene Hamburg og Lübecks første frimerkeutgaver.

De første innbydelser til deltakelse ble sendt ut i mai d. å. Innbydelsen inneholder foruten de vanlige betingelser for deltakelse, også en inngående beskrivelse av Hamburg med omland.

Under utstillingen er det også planlagt flere spesielle tilstelninger og utflukter. Alle forespørsler bes rettet til: «INTERPOSTA 1959», Hamburg 36, Kaiser Wilhelm-Strasse 85.

Norsk Filatelistforbund vil bli representert ved herr Dan Thune-Larsen.

Enda tidligere ute er man imidlertid i Eng-

land! Derfra foreligger melding om at en internasjonal utstilling vil finne sted i London i 1960! Antagelig på forsommeren. Videre detaljer mangler i øyeblikket, men vil bli offentliggjort etter hvert som de måtte komme inn.

Norsk Filatelistforbund har oppnevnt herr Arnstein Berntsen som sin representant til denne utstillingen.

Red.

Meddelelser fra forbundet.

Lydbåndopptak i klubbene:

Forbundsstyret har vedtatt å tilby klubbene å bekoste lydbåndopptak i klubbene av aktuelle foredrag eller kåserier som holdes.

Vi har beregnet omkostningene til en 60,00 å 80,00 kr. pr. opptak. Betingelsene er at emnet er aktuelt og passende for andre klubber.

Forbundet oppbevarer opptakene i eget arkiv og holder gjennom Tidsskriftet til stadighet klubbene à jour med hvilke opptak som kan disponeres. Fordelingen mellom klubbene vil skje på den rettferdigste mulige måte.

Forbundets representant i Poststyrets Frimerkekomite.

Presidenten er enstemmig valgt til å overta denne stilling.

Forbundets revisor.

Som ny revisor er enstemmig valgt statsaut.revisor Olav Chr. Ildal, Oslo.

Postverkets særstempler.

Postverket har fått henstilling om å sende sirkulære om disse direkte til klubbene. I mange tilfelle får ellers klubbene disse forsent.

Klubbenes utstillings-særstempler.

Klubbene gjøres oppmerksom på at Forbundet skal ha underretning om sådanne utstillinger og stempler. Dette er til direkte fordel for klubbene selv hvis meddelelsen sendes i god tid, da reklame for utstillingene da kan inntas i Tidsskriftet.

Forbundets lover, statutter etc.

Disse er nå ferdig trykket og forhåpentlig utsendt til klubbene når dette leses.

Landsmøtet 1959.

Klubber som er interessert i å påta seg dette arrangement, bes innsende søknad til sekretæren, o.r.sakfører Leiv A. Brecke, Torggt. 1, Oslo, innen den 1. oktober 1958.

Internasjonal utstilling i Hamburg 1959.

Forbundets representant er herr Dan Thune-Larsen, Kongensgt. 33, Oslo.

Internasjonal utstilling i London 1960.

Forbundets representant er Presidenten.

Utenlandsk kilovare. Det er kommet klager både på svensk, dansk og tysk kilovare fra flere av våre medlemmer, men Forbundet kan ikke gripe inn uten at graverende eksempler kan legges frem. I så tilfelle kan det direkte advares mot vedkommende handler i dette tidsskrift. Inntil videre vil vi henstille til våre medlemmer å være forsiktig med kjøp!

Stemplingsvignetter. De endrede vignetter er nå god-

kjent og er under trykning. Antagelig vil de være tilsalgs allerede når dette leses, og Forbundsstyret håper at den nye type vil bli godt likt av våre medlemmer. Vignetten vil bli noe dyrere enn tidligere.

Oslo, mai 1958.

Arnstein Berntsen.
President.

Møtereferater fra forbundsklubbene.

DRAMMENS FILATELIST KLUBB

avholdt møte nr. 312 i Storsalen på Central Hotell mandag 10. mars.

Formannen, herr Tungesvik ønsket de fremmøtte medlemmer vel møtt og uttalte håpet om at alle måtte få utbytte av den nye posten på dagsordenen, den filatelistiske timen. Det er me-

ningen at medlemmene her skal sende inn spørsmål de ønsker besvart eller saker av filatelistisk interesse som ønskes belyst.

Formannen la ut til sirkulasjon en del innkommet post. I forbindelse med utsendelse av nye frimerker med H. M. Kong Olav's bilde ble det endel diskusjon om norske frimerkemotiv. Ahlert Horn satte frem forslag om at D.F.K. gjennom forbundet burde sende en henstilling til myndighetene om å gå inn for å gi ut en serie hvor alle øre-verdiene har landskapsmotiv og så forbeholde kroneverdiene til kongens portrett. Formannen ba herr Horn utforme forslag skriftlig til neste møte.

Ordet ble så gitt til herr Breda Sørensen som skulle lede den første filatelistiske timen. Herr Brede Sørensen uttalte at det ikke var uventet for ham at der ikke var kommet inn spørsmål fra medlemmene. Han visste fra før hvor vanskelig det er å aktivisere medlemmene i så måte, sa han. Han tok for seg de «nøttene» som klubbens medlemsblad nr. 1 serverte som filatelistiske vanskeligheter og ba medlemmene uttale seg om når det første flerfargede frimerke ble utgitt. Da ingen av de tilstedeværende synes å sitte inne med tilstrekkelig viten, spurte Breda Sørensen om formannen som forfatter av nøttene kunne redegjøre for spørsmålet. For sikkerhets skyld ble herr Mandt anmodet om å hente Aftenpostens hobbybok om frimerker fra biblioteket, for det var herfra spørsmålet var satt opp. Lektor Bassø foreslo «Basel-duen, utgitt i 1845, og dette viste seg å være riktig.

Neste spørsmål: Hva menes med multiple vannmerker? Sverre Iversen viste til engelske kolonimerker som gode eksempler på slike vannmerker. Multiple vannmerker vil si at vannmerket fremkommer flere ganger på hvert merke.

Spørsmål 3: Hva var formålet med bruken av hullstempler? Dette ble greitt besvart med at det var for å umuliggjøre bruk av merket om igjen.

Det siste spørsmål var: Når så det første perforerte frimerke dagens lys? Breda Sørensen kom med en meget interessant utredning om tagging av frimerker og de forskjellige taggingsmetoder. Han begynte med å fortelle om enkelskmannen Henry Archer som i 1847 hadde fått det engelske postdepartementets tillatelse til å eksperimentere med perforering av frimerkene. Han måtte for egen regning kjøpe ark til sine eksperimenter, men merkene hadde full frankeringsverdi selv om resul-

tatene ikke alltid var særlig vellykket. Disse merkene er i dag meget sjeldne og verdifulle. Archer tok patent på sin perforeringsmaskin i 1848. Først i 1854 utkom de første virkelige perforerte frimerkeark, også i England, men det var allikevel ikke Archers maskin som ble benyttet.

Gratisutlodning blant de tilstedeværende medlemmer avsluttet den første filatelistiske timen.

Etter kåseriet leste sekretæren referat fra generalforsamlingen. Protokollen ble godtatt uten kommentarer. Formannen snakket så om og for meddelelsesbladet vårt. Møteinnkallelsen vil heretter forsøkes plassert på første side i medlemsbladet.

21 medlemmer og en gjest var tilstede. Sekr.

FREDRIKSTAD FILATELISTKLUBB

Formann: Eivind Madsen, Oredalsveien 49, Fredrikstad.
Kasserer: Nils Chr. Smith, Borgar Margarinfabrikk, Fredrikstad Ø.

Sekretær: Torleif Andreasen, firma Grand Magasin, Fredrikstad.

GJØVIK FILATELISTKLUBB

Det nye styre i Gjøvik Filatelistklubb ble på årsmøte 4. mai 1958:

Formann: Sven Strøm, Ø. Totenvei 29, Gjøvik. Viseformann: Sverre Sæhle, pr. Gjøvik. Kass./sekr.: Adolf Haugom Adr.: Castbergsgt. 46, Gjøvik.

OSLO FILATELISTKLUBB

Møte nr. 1431 ble holdt 31. mars 1958 i Oslo Handelsstand under ledelse av formannen, Dagfinn Kjøholt.

Det var møtt frem 67 medlemmer og 3 gjester.

Referat fra forrige møte ble opplest og vedtatt.

Sekretæren ga så den vanlige orientering om bytteønsker, nyheter etc.

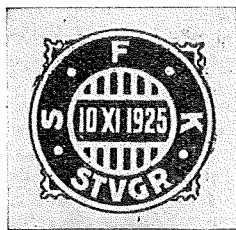
Deretter ble dokumentarfilmen «Froskemenn» vist — en underholdende «halvtimes» og god propaganda for Marinens froskemannsskole.

Helge Røss hadde merket seg at gjenkjøp av frimerker i ett tilfelle under en auksjon ikke var opplyst av auksjonarius. I. I. Jacobsen takket for «reprimanden» og beklaget at han hadde glemt å gi slik oplysning som praksis er. Henrik Thrap-Meyer mente at prisen for gjenkjøp er like god som et hvilket som helst annet kjøp. Tore G. Solheim savnet et klart opprop om «siste gang» fra auksjonarius. Formannen repliserte at de som deltok i auksjonene burde følge bedre med.

Til slutt ønsket formannen medlemmene god påske, hvorefter møtet ble hevet kl. 2030.

Per Horgen.

STAVANGER FILATELIST-KLUBB

Møte nr. 557 den 25. februar ble holdt på Victoria Hotell. Formannen Bernt C. Middelfon åpnet møtet og ønsket velkommen. Til stede var 23 medlemmer.

Dagens post ble gjennomgått.

Kassereren hadde besørget ny medlemsfortegnelse for i år og sendt medlem-

mene. På en av sidene er det plass til Juniorklubbens medlemsfortegnelse, når denne foreligger.

Formannen påpekte: for lettere å finne fram til de forskjellige artikler i Norsk Filatelistisk Tidsskrift var det meget ønskelig at det til tidsskriftets 20-årsjubileum (om 3 år) forelå et generalregister.

Schawland hadde med sin finske spesialsamling. Den ble betraktet med interesse og beundring av medlemmene.

Etter pausen var det en lynutlodning av et sett kuvertaskebegre.

Møte nr. 558 den 11. mars ble holdt på Victoria Hotell. Til stede var 17 medlemmer, samt Tore Børresen fra juniorklubben.

Formannen holdt en minnetale over avdøde medlem Jarle O. Stensdal.

Bergen Filatelistklubb hadde sendt et par lydbånd for sirkulasjon blant klubbene.

Tore Børresen fikk så ordet og fortalte om sin samling av svarbrev fra statsoverhodene i forskjellige land. Han hadde, foruten brev, også mottatt hele samlinger av frimerker fra enkelte land. Noen hadde også sendt med foto med personlig hilsen. Formannen takket for det interessante kåseri. Erling Pedersen hadde med sin motivsamling av sportsfrimerker. Ommund Bø viste fram et albumblad med avmerking i margen. Dermed ble det meget lett å montere merkene etter eget ønske.

Før pausen var det en auksjon over norske merker.

Møte nr. 559 den 25. mars ble holdt på Victoria Hotell. Til stede var 20 medlemmer.

Formannen åpnet møtet og ønsket velkommen.

Formannen refererte en artikkel fra Nordisk Filatelistisk Tidsskrift fra året 1895, forfattet av C. E. Fischer.

Til slutt akusjon over endel merker.

Thorbjørn Thoresen
sekretær.

ØRSTA FILATELISTKLUBB

6. desember møtte klubbmedlemmerne som gjestar hjå herr lensmann Skodje og frue i deira fagre heim. Formannen baud velkommen og referat frå fyrre møte vart som vanleg opplese.

Formannen heldt so eit kåseri om sundagsskulen sin skipar (1780) og londonaren herr Robert Raikes contra den franske forfattar og filosof J. J. Rousseau. Herr lensmann Skodje tok so etter oppmoding si haringfela av skrin, og mange gilde, kjende tonar leika på streingjo. Han hausta sterk handklapp. Frua hade på sin fine, stillfarande måte duka bord og sett fram og me vart bedne gange inn å taka til oss.

Etter maten vart «Fagert er landet» songen, og so sette me oss til rettes att ved frimerkja. K. Straume la ogso no fram av dei gode merkje frå H. L. Gundersen, Bergen og herr Sveen mest av dei velkjende tubsdingarna, og mykje kom på andre hender.

Det gilde møte slutta kl. 23.30, da formannen reiste seg og takka i hjartelege ordlag lensmannen vår og frue for hugnadleg kveld og møtelyden for god einskap.

K. Str.

F. N. — BELGIA

På Verdensutstillingen i Brussel er utgitt en serie med FN-motiver. Kpl. ubrukt sett (16 stk.) kr. 22.00. Begrenset opplag. Bestill snarest.

RUNE KARLSEN — Boks 33 - Nøtterøy.

BOKTRYKK

DYPTRYKK

OFFSETTRYKK

BOKBINDERI

KARTONASJEFABRIKK

KONVOLUTTFABRIKK

PAPIRFABRIKK

PAPIR OG KONTORSAKER

EN GROS
FORLAGSVIRKSOMHET

EMIL MOESTUE A/S

Utsalg- og trykksak-kontor:

SKIPPERGATEN 38 – 40

ENELEVERANDØR AV FRIMERKER TIL DET NORSKE POSTVERK

Herr Torleiv Solgaard,
c/o kjøpmann Foss,
Herøya, Forsgrunn.

NEDERLAND

etter 1945

Afanr.	Yvert		
1944 429/37-			
444/49	418/32	Londonutgave (15)	2.50
1945 439/43	434/38	Barnehjelp (5)	0.50
1945 453/56	442/45	Wilhelmine (4)	24.00
1946 457/61	446/50	Nasjonalhjelp . (5)	1.10
1946 462/67	451/56	Barnehjelp (6)	1.10
1946 472/76	461/65	Barnehjelp (5)	1.10
1947 491/95	478/82	Sommervelg. . (5)	1.10
1947 496/500	483/87	Barnehjelp (5)	1.20
1948 504/07	491/94	Sommervelg. . (4)	1.10
1948 508/09	495/96	Regj.jub. (2)	0.70
1948 510/11	497/98	Kroning (2)	0.25
1948 512/16	499/503	Barnehjelp (5)	1.00
1949 517/21	504/08	Sommervelg. . (5)	1.75
1949 522/25	509/12	Røde Kors (4)	2.00
1949 539/42	524/27	Gyldenverdi . (4)	11.00
1949 543/44	528/29	U.P.U. (2)	0.85
1949 545/49	530/34	Barnehjelp (5)	1.45
1950 551/56	535/40	Sommervelg. . (6)	9.75
1950 558/62	542/46	Kirker (5)	11.50
1950 563/64	547/48	Leiden univers. (2)	0.35
1950 565/69	549/53	Barnehjelp (5)	3.75
1951 570/74	554/58	Sommervelg. . (5)	3.75
1951 575/79	559/63	Barnehjelp (5)	3.75
1951 580/81	A.12/13	15 og 25 Gdl. . (2)	80.00
1952 583/86	564/67	Van Riebeeck . (4)	3.50
1952 588/92	569/73	Sommervelg. . (5)	3.75
1952 593/96	574/77	Frimerkejub. . (4)	0.60
1952 597/600	578/81	ITEP (4)	6.50
1952 601/05	582/86	Barnehjelp (5)	2.90
1953 607/11	593/94	Sommervelg. . (5)	3.75
1953 615/19	595/99	Røde Kors (5)	2.90
1953 632	Avion 14	Luftpost 25 c. (1)	1.00
1953 633/37	613/17	Barnehjelp (5)	3.50
1954 638/42	618/22	Sommervelg. . (5)	3.75
1954 644/45	624/25	Luftfartfond . (2)	0.60
1954 647/49	631A-B	Juliane (3)	5.50
1957		Juliane 10 Gdl. (1)	9.50
1954 650/54	626/30	Barnehjelp (5)	3.00
1955 656/60	634/38	Sommervelg. . (5)	3.25
1955 662/66	639/43	Kreft (5)	2.90
1955 667/71	644/48	Barnehjelp (5)	2.75
1956 672/76	649/53	Rembrandt (5)	4.50
1956 680/84	654/58	Olympiade (5)	4.50
1956 685/86	659/60	Europamerker . (2)	3.00
1956 687/91	661/65	Barnehjelp (5)	2.50
1957 692/96	666/70	Sommervelg. . (5)	3.00
1957	671/72	De Ruyter (2)	1.25
1957	673/77	Røde Kors (5)	3.25
1957	678/79	Europamerker . (2)	1.75
1957	680/84	Barnehjelp (5)	2.75
1958		Sommervelg. .	2.75

Tjenestemerker:		Timbres de service:	
1947	20/26	19/25	Justice (7)
1951/53	27/39	26/38	Justice (13)
Portomerker:		Taxe:	
1947	80/101	79/97	Nye verdier . (22)
1957		79/97	24 og 95 cent (2)

Sandnes Frimerkeforretning

Sandnes

Äldre svensk specialblandning!

Av ogenomsökta kilovaraposter affärspostklipp och bankpost. Innehåller mycket hög procent och rikhaltig variation av jubileumsmärken huvudsakligen från åren 1923 intill omkring 1950. Rikligt förekommer också 5 öres bandmärken Även ingå såväl äldre som nyare märken, ehuru uti mindre omfattning, ja t.o.m. ringtyp tjänste- och landsstormsmärken kunna förekomma.

För Sverigesamlaren är denna vår speciellt goda Sverigeblandning verkligen en rikt givande fyndgruva, som det är ett verkligt nöje att genomsortera och plocka med under feriedagar, eller när Ni eljest har lust. — Sålunda finnes däri bl. a. de eftersökta 3-sidigt tandade märken från åren 1938—1940, ja t.o.m. i parkombinationer. Dock kan naturligtvis därav inga mängder utan kanske bara enstaka dylika per kartong påräknas.

Varan erbjudes såväl i halv- som helkilosförpackningar.

S 200 Svensk Specialblandning:

Halvkilosförpackad N.kr. 39:50

S 201 Svensk Specialblandning:

Helkilosförpackad N.kr. 68:50

Det är sällan man kan garantera innehållet i en kilovara, men med innehållet i denna vår egen specialblandning måste Ni säkert bli nöjd, ty vi äro övertygade om att denna vår specialblandning är den bästa svenska kilovara som överhuvudtaget står att få på marknaden och även den sortrikaste, speciellt i bandmärken samt en del parkombinationer.

S 100 — äldre svenskt postklipp, ytterst intressant men dock ej så rikt givande som vår ovanstående specialblandning (trots att denna är billigare), rikligt med Oscar, Eklöv och speciellt äldre bandmärken förekommer däri. Per halvkilokartong: Kr. 38:50.

Missionsblandningen per preferens är V2a, den bästa och mest rikhaltiga hela Världen-kilovaran i rimligt prisläge, lämplig för general-samlaren, som kan nyttiggöra sig märken från alla slags länder. I missionsförseglad tygpåse om 1 kg: Kr. 35:—.

100-tals olika kilovaror passande som semesterhobby offereras i vår kilovarabörs, som sändes gratis mot endast frankerat svarskuvert.

Tvättad massvara förpackad per 100 eller 1000 mottages gärna i utbyte (om semesterkassan råkar vara skral). Vi betala då för såväl billigaste svenska som utländska märken kr. 2:50 per 1000 utom för tyska, danska, holländska, engelska samt amerikanska 3-centsmärken, vilka dock också köpes, ehuru endast för 1:50 per 1000.

Begär vår nya kilovaraprislista med noteringar för 100-talet olika kilovaror. Tillsändes gratis mot självadresserat kuvert.

Ny illustrerad engrosprislista för Skandinaviska Frimärken utkommen. 50 sidor, därav 6 å praktsammanställningar. Fås mot 4 kronor i frimärken.

ROLF GUMMESSON AB

Kungsgatan 55, Stockholm C.

Tel. 202472, 106118 eller kilovaralagret direkt 840575 (postgiro 59044). — Endast postorder.